

Przepisy austriackie, które zobowiązują wskazane wyspecjalizowane spółki do ograniczenia swojej działalności w zakresie, odpowiednio, doradztwa patentowego lub usług architektonicznych i budowlanych, są sprzeczne z art. 25 dyrektywy usługowej, ponieważ ograniczają tworzenie w Austrii oddziałów wyspecjalizowanych spółek interdyscyplinarnych pochodzących z innych państw członkowskich, podobnie jak głównych siedzib austriackich spółek wyspecjalizowanych. Takie działanie stoi na przeszkodzie rozwinięciu nowych innowacyjnych modeli handlowych, umożliwiających przedsiębiorstwom oferowanie większej gamy usług.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2006, L 376, s. 36).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu
(Republika Czeska) w dniu 26 marca 2018 r – Libuše Králová / Primera Air Scandinavia**

(Sprawa C-215/18)

(2018/C 190/17)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Obvodní soud pro Prahu

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Libuše Králová

Strona pozwana: Primera Air Scandinavia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy między powódką a pozwaną istniał stosunek umowny w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 ⁽¹⁾ w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, mimo że powódka i pozwana nie zawarły umowy, a lot stanowił element zorganizowanej usługi turystycznej, świadczonej na podstawie umowy, zawartej między powódką a osobą trzecią (biurem podróży)?
- 2) Czy ten stosunek prawny należy kwalifikować jako konsumencki w rozumieniu sekcji 4 art. 15–17 rozporządzenia nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych?
- 3) Czy pozwana posiada legitymację bierną w postępowaniu w przedmiocie zaspokojenia roszczeń, wynikających z rozporządzenia nr 261/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu
27 marca 2018 r. – Minister for Justice and Equality / LM**

(Sprawa C-216/18)

(2018/C 190/18)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona składająca wniosek: Minister for Justice and Equality

Osoba ścigana: LM

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy – niezależnie od wniosków sformułowanych przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku w sprawie Aranyosi i Căldăraru – w przypadku gdy sąd krajowy stwierdzi, że istnieją przekonujące dowody, iż panujące w wydającym nakaz państwie członkowskim warunki naruszają podstawowe prawo do rzetelnego procesu sądowego, ponieważ sam wymiar sprawiedliwości w wydającym nakaz państwie członkowskim nie jest już oparty na zasadzie praworządności, konieczne jest, aby wykonujący nakaz organ sądowy dokonał dodatkowych ustaleń, w sposób konkretny i dokładny, czy zainteresowana osoba narażona jest na ryzyko nierzetelnego procesu sądowego, skoro proces będzie się toczyć w ramach systemu, który przestał opierać się na zasadzie praworządności?
- 2) Czy jeśli kryteria, na których należy się oprzeć, wymagają przeprowadzenia konkretnej analizy, czy zainteresowana osoba narażona jest na realne ryzyko naruszenia prawa do sądu i czy jeśli sąd krajowy doszedł do wniosku, że doszło do systemowego naruszenia zasady praworządności, sąd krajowy jako wykonujący nakaz organ sądowy ma obowiązek zwrócić się do wydającego nakaz organu sądowego o przedstawienie dodatkowych niezbędnych informacji, dzięki którym mógłby odrzucić podejrzenie ryzyka nierzetelnego procesu sądowego, a jeśli tak – jakiego rodzaju gwarancje dotyczące rzetelnego procesu sądowego należałoby w tym względzie przedstawić?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 29 marca 2018 r. – GRDF SA / Eni Gas & Power France SA, Direct énergie, Commission de régulation de l'énergie, Procureur général près la Cour d'appel de Paris

(Sprawa C-236/18)

(2018/C 190/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GRDF SA

Strona pozwana: Eni Gas & Power France SA, Direct énergie, Commission de régulation de l'énergie, Procureur général près la Cour d'appel de Paris

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/73/WE⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 41 ust. 11, należy interpretować w ten sposób, że ustanawia ona wymóg, aby organ regulacyjny, rozstrzygając spór, miał kompetencję do wydania decyzji w odniesieniu do całego okresu, którego dotyczy ten spór, niezależnie od daty jego materializacji między stronami, w szczególności wyciągając konsekwencje z niezgodności umowy z przepisami dyrektywy w drodze decyzji, której skutki obejmują cały okres umowny?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 211, s. 94).